

SKLEP SPLOŠNEGA SODIŠČA (sedmi razširjeni senat)

z dne 21. septembra 2011 *

V zadevi T-268/10,

Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), s sedežem v Bruslju (Belgija),

SNF SAS, s sedežem v Andrézieux-Bouthéonu (Francija),

ki so ju sprva zastopali K. Van Maldegem, R. Cana, odvetnika, in P. Sellar, solicitor,
nato K. Van Maldegem in R. Cana,

tožeči stranki,

proti

Evropski agenciji za kemikalije (ECHA), ki jo zastopata M. Heikkila, zastopnica, in
W. Broere, zastopnik,

tožena stranka,

* Jezik postopka: angleščina.

ob intervenciji

Kraljevine Nizozemske, ki jo zastopata M. Noort, zastopnica, in J. Langer, zastopnik,

in

Evropske komisije, ki jo zastopata P. Oliver in E. Manhaeve, zastopnika,

intervenientki,

zaradi predloga za razglasitev ničnosti odločbe ECHA, s katero je bil akrilamid (ES št. 201-173-7) opredeljen kot snov, ki izpolnjuje merila iz člena 57 Uredbe (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH), o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije ter spremembi Direktive 1999/45/ES ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL L 396, str. 1), in s katero je bil akrilamid vključen na seznam snovi, ki bodo v skladu s členom 59 te uredbe morda vključene v Prilogo XIV k navedeni uredbi,

SPLOŠNO SODIŠČE (sedmi razširjeni senat),

v sestavi A. Dittrich (poročevalec), predsednik, F. Dehousse, sodnik,
I. Wiszniewska-Białycka, sodnica, M. Prek in J. Schwarcz, sodnika,

sodni tajnik: E. Coulon,

sprejema naslednji

Sklep

Dejansko stanje

- 1 Prva tožeča stranka, Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG), je evropsko gospodarsko interesno združenje s sedežem v Belgiji. Zastopa interese družb proizvajalk in/ali uvoznic polielektrolitov, poliakrilamida in/ali drugih polimerov, ki vsebujejo akrilamid. Družbe, članice združenja, ki je prva tožeča stranka, so prav tako uporabnice akrilamida in proizvajalke in/ali uvoznice akrilamida ali poliakrilamida. Vsi proizvajalci akrilamida v Evropski uniji so člani združenja, ki je prva tožeča stranka.
- 2 Druga tožeča stranka, družba SNF SAS, je članica združenja, ki je prva tožeča stranka. Njena glavna dejavnost je proizvodnja akrilamida in poliakrilamida, ki ju prodaja neposredno svojim odjemalcem. Proizvodne obrate ima v Franciji, Združenih državah, na Kitajskem in v Južni Koreji.

- 3 Kraljevina Nizozemska je 25. avgusta 2009 Evropski agenciji za kemikalije (ECHA) poslala dokumentacijo, ki jo je pripravila v zvezi z opredelitvijo akrilamida kot snovi, ki izpolnjuje merila iz člena 57(a) in (b) Uredbe (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH), o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije ter spremembi Direktive 1999/45/ES ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL L 396, str. 1), ki je bila nato med drugim spremenjena z Uredbo (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi, o spremembi in razveljavitvi direktiv 67/548/EGS in 1999/45/ES (UL L 353, str. 1), pri čemer se je sklicevala na razvrstitev akrilamida med rakotvorne snovi iz kategorije 2 in mutagene snovi iz kategorije 2 v Prilogi VI, del 3, k Uredbi št. 1272/2008. ECHA je 31. avgusta 2009 na svoji spletni strani objavila obvestilo, v katerem je zainteresirane strani pozvala k predložitvi pripomb o pripravljeni dokumentaciji za akrilamid. Iste dne je k predložitvi pripomb v zvezi s tem pozvala tudi pristojne organe iz drugih držav članic.

- 4 Po prejetju pripomb o zadevni dokumentaciji, med drugim pripomb prve tožeče stranke, in odgovorov Kraljevine Nizozemske na te pripombe je ECHA poslala dokumentacijo svojemu odboru držav članic, ki je 27. novembra 2009 dosegel soglasje o opredelitvi akrilamida kot snovi, ki vzbuja veliko skrb, ker izpolnjuje merila iz člena 57(a) in (b) Uredbe št. 1907/2006.

- 5 ECHA je 7. decembra 2009 objavila sporočilo za javnost, v katerem je sporočila, prvič, da je odbor držav članic dosegel soglasje o opredelitvi akrilamida in 14 drugih snovi kot snovi, ki vzbujajo veliko skrb, saj izpolnjujejo merila iz člena 57 Uredbe št. 1907/2006, in, drugič, da bo seznam snovi, ki bodo morda vključene v Prilogo XIV

k Uredbi št. 1907/2006 (v nadaljevanju: seznam kandidatnih snovi), uradno dopolnjen januarja 2010. Izvršni direktor ECHA je 22. decembra 2009 sprejel sklep ED/68/2009, da se teh 15 snovi vključi na seznam kandidatnih snovi 13. januarja 2010.

- 6 Tožeči stranki sta 4. januarja 2010 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložili tožbo za razglasitev ničnosti odločbe ECHA, s katero je bil akrilamid v skladu s členom 59 te uredbe (zadeva T-1/10) opredeljen kot snov, ki izpolnjuje merila iz člena 57 Uredbe št. 1907/2006.
- 7 Druga tožeča stranka je z ločenim aktom v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 5. januarja 2010 vložila predlog za izdajo začasne odredbe, v katerem je Splošnemu sodišču v bistvu predlagala, naj odloži izvršitev odločbe ECHA o opredelitvi akrilamida kot snovi, ki v skladu s členom 59 te uredbe (zadeva T-1/10R) izpolnjuje merila iz člena 57 Uredbe št. 1907/2006.
- 8 S sklepom predsednika Splošnega sodišča z dne 11. januarja 2010 je bila izvršitev navedene odločbe ECHA odložena do sprejetja sklepa, s katerim bo dokončno odločeno o predlogu za izdajo začasne odredbe. ECHA je na podlagi tega sklepa zadržala vpis akrilamida na seznam kandidatnih snovi.
- 9 Predsednik Splošnega sodišča je s sklepom z dne 26. marca 2010 v zadevi PPG in SNF proti ECHA (T-1/10 R, neobjavljen v ZOdl.) zavrnil predlog za izdajo začasne odredbe, ki ga je vložila druga tožeča stranka, in pridržal odločitev o stroških.
- 10 ECHA je na podlagi tega sklepa 30. marca 2010 objavila seznam kandidatnih snovi, med katerimi je bil akrilamid.

Postopek in predlogi strank

- 11 Tožeči stranki sta 10. januarja 2010 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložili tožbo za razglasitev ničnosti odločbe ECHA, objavljene 30. marca 2010, s katero je bil akrilamid opredeljen kot snov, ki izpolnjuje merila iz člena 57 Uredbe št. 1907/2006, in vključen na seznam kandidatnih snovi (v nadaljevanju: izpodbijana odločba).
- 12 Predsednik osmega senata Splošnega sodišča je s sklepom z dne 9. julija 2010 tožeči stranki pozval k predložitvi pripomb o upoštevanju roka za vložitev tožbe. Tožeči stranki sta tej zahtevi ugodili z aktom, ki sta ga v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložili 30. julija 2010.
- 13 Sodnik poročevalec je bil po spremembi sestave senatov Splošnega sodišča razporejen v sedmi senat, zato je bila obravnavana zadeva dodeljena temu senatu.
- 14 ECHA je z ločeno vlogo 5. novembra 2010 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila ugovor nedopustnosti na podlagi člena 114(1) Poslovnika Splošnega sodišča. Tožeči stranki sta pripombe glede ugovora nedopustnosti predložili 21. decembra 2010.
- 15 Kraljevina Nizozemska in Evropska komisija sta z dopisoma, ki sta bila v sodnem tajništvu Splošnega sodišča evidentirana 19. oziroma 25. novembra 2010, vložili predloga za intervencijo v podporo predlogom agencije ECHA. Predsednik sedmega senata Splošnega sodišča je s sklepom z dne 10. januarja 2011 po zaslišanju glavnih strank tema predlogoma ugodil.
- 16 ECHA je 18. januarja 2011 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila dopolnilno vlogo k ugovoru nedopustnosti. Tožeči stranki sta pripombe v zvezi s to vlogo predložili 15. februarja 2011.

- 17 Kraljevina Nizozemska se je z aktom, ki ga je v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila 22. februarja 2011, odrekla vložitvi intervencijske vloge, omejene na dopustnost tožbe. Komisija je tako vlogo vložila 24. februarja 2011.
- 18 Splošno sodišče je s sklepom z dne 30. marca 2011 to zadevo v skladu s členom 51(1) Poslovnika predložilo sedmemu razširjenemu senatu.
- 19 Glavni stranki sta 19. in 21. aprila 2011 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložili pripombe k intervencijski vlogi Komisije, omejeni na dopustnost tožbe.
- 20 Tožeči stranki v tožbi Splošnemu sodišču predlagata, naj:
- tožbo razglasi za dopustno in utemeljeno;
 - razglasi ničnost izpodbijane odločbe;
 - agenciji ECHA naloži plačilo stroškov;
 - odredi druge ukrepe, za katere meni, da so potrebni.
- 21 ECHA v ugovoru nedopustnosti Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- tožbo razglasi za nedopustno;
 - tožečima strankama naloži plačilo stroškov.

- 22 Tožeči stranki v pripombah glede ugovora nedopustnosti Splošnemu sodišču predlaga, naj zavrne ugovor nedopustnosti.
- 23 Komisija Splošnemu sodišču predlaga, naj tožbo zavrže kot nedopustno.

Pravo

- 24 V skladu s členom 114(1) in (4) Poslovnika lahko Splošno sodišče na predlog ene od strank odloči o ugovoru nedopustnosti, ne da bi odločalo o zadevi po temelju. V skladu z odstavkom 3 istega člena se ta predlog obravnava ustno, razen če Splošno sodišče ne odloči drugače. Splošno sodišče meni, da ima v obravnavanem primeru dovolj informacij iz dokumentov v spisu in da ni treba začeti ustnega postopka.
- 25 ECHA v utemeljitev svojih predlogov navaja tri ugovore nedopustnosti, ki se primarno nanašajo na neupoštevanje roka za vložitev tožbe, podredno pa na neobstoje neposrednega nanašanja na tožeči stranki in dejstvo, da naj izpodbijana odločba, ki naj ne bi bila predpis v smislu člena 263, četrty odstavek, PDEU, tožečih strank ne bi posamično zadevala.
- 26 Komisija podpira trditve agencije ECHA glede neupoštevanja roka za vložitev tožbe. Navaja še, da je tožba nedopustna zaradi litispendence.
- 27 Najprej je treba preučiti ugovor nedopustnosti, ki je naveden primarno in se nanaša na neupoštevanje roka za vložitev tožbe.

- 28 ECHA in Komisija v zvezi s tem v bistvu trdita, da tožba ni bila vložena v roku. Po njunem mnenju je bila izpodbijana odločba objavljena 30. marca 2010, rok iz člena 263, šesti odstavek, PDEU za vložitev tožbe zoper odločbo ECHA pa naj bi bil torej od 31. marca 2010 do 30. maja 2010. Temu datumu bi bilo treba prišteti dodatni desetdnevni rok zaradi oddaljenosti, ki je predviden v členu 102(2) Poslovnika, tako da naj bi se skupni rok za vložitev tožbe iztekel 9. junija 2010. Tožba, vložena 10. junija 2010, naj bi bila torej vložena prepozno.
- 29 Tožeči stranki v bistvu opozarjata, da je treba v skladu s členom 102(1) Poslovnika rok za vložitev tožbe računati po izteku 14. dne po objavi izpodbijane odločbe. Ta določba naj bi veljala ne samo za objavo v *Uradnem listu Evropske unije*, temveč za vse načine objav, vključno z objavo odločbe na spletu, kot je predvidena v členu 59(10) Uredbe št. 1907/2006. Drugačna razlaga člena 102(1) Poslovnika naj bi povzročila diskriminacijo in samovoljno obravnavanje tožečih strank. Glede na to določbo naj bi bil rok za vložitev tožbe upoštevan.
- 30 V skladu s členom 263, šesti odstavek, PDEU je treba tožbe, predvidene v tem členu, vložiti v dveh mesecih od objave akta ali njegovega uradnega obvestila tožniku, če tega ni bilo, pa od dneva, ko je ta zanj izvedel.
- 31 ECHA je v obravnavanem primeru izpodbijano odločbo v smislu člena 263, šesti odstavek, PDEU objavila 30. marca 2010. V skladu z obveznostjo, ki jo ima na podlagi člena 59(10) Uredbe št. 1907/2006, je namreč 30. marca 2010 na svoji spletni strani objavila seznam kandidatnih snovi, med katerimi je bil tudi akrilamid.

- 32 Treba je navesti, da člen 263, šesti odstavek, PDEU v ničemer ne določa načina objave, predvidenega s to določbo, objava v smislu navedene določbe pa ni omejena na nekatere načine objave. Objava v smislu te določbe torej ne more biti samo objava v *Uradnem listu Evropske unije*.
- 33 V nasprotju s trditvami tožečih strank se rok za vložitev tožbe ne računa po izteku 14. dne po objavi izpodbijane odločbe. Člen 102(1) Poslovnika, ki določa tako pravilo, se glede na besedilo nanaša samo na akte, objavljene v *Uradnem listu Evropske unije*. V obravnavanem primeru je v Uredbi št. 1907/2006 za akte ECHA na splošno predvidena samo objava na spletu. Določa torej posebno pravilo za objavo aktov te agencije. Natančneje, v skladu s členom 59(10) Uredbe št. 1907/2006 je objava seznama kandidatnih snovi predvidena na spletni strani ECHA, v nobeni drugi določbi navedene uredbe pa ni predvidena druga oblika objave.
- 34 Člena 102(1) Poslovnika ni mogoče onkraj njegovega besedila uporabiti za akte, objavljene kako drugače kot v obravnavanem primeru, to je izključno na spletu.
- 35 Člen 102(1) Poslovnika namreč, prvič, določa samo posebno pravilo za objavo v *Uradnem listu Evropske unije*. Izključna objava na spletu se razlikuje od objave v *Uradnem listu Evropske unije*, ker se izvede elektronsko, tako da so tam objavljeni akti hkrati dostopni javnosti po vsej Uniji. Glede dejstva, da je na spletu dostopna tudi elektronska različica *Uradnega lista Evropske unije*, je treba navesti, da je verodostojna samo tiskana izdaja tega uradnega lista (sodba Sodišča z dne 11. decembra 2007 v zadevi Skoma-Lux, C-161/06, ZOdl., str. I-10841, točka 50).

- 36 Drugič, treba je navesti, da dosledna uporaba predpisov Unije o procesnih rokih ustreza zahtevi po pravni varnosti in potrebi po izognitvi vsakršni diskriminaciji ali samovoljnemu ravnanju pri vodenju sodnih postopkov (glej sodbo Splošnega sodišča z dne 2. oktobra 2009 v združenih zadevah Ciper proti Komisiji, T-300/05 in T-316/05, neobjavljena v ZOdl., točka 235 in navedena sodna praksa).
- 37 Tretjič, v nasprotju s trditvami tožečih strank sodne prakse v zvezi z objavo sklepov o državnih pomočeh ni mogoče uporabiti v tej zadevi. V zadevah na področju državnih pomoči dejstvo, da imajo tretje osebe dostop do celotnega besedila sklepa, ki je na spletni strani, skupaj z objavo kratkega obvestila v *Uradnem listu Evropske unije*, ki zainteresiranim strankam omogoča, da prepoznajo zadevno odločbo, in jih obvešča o tej možnosti dostopa po spletu, resda omogoča uporabo člena 102(1) Poslovnika (sklep Splošnega sodišča z dne 19. septembra 2005 v zadevi Air Bourbon proti Komisiji, T-321/04, ZOdl., str. II-3469, točki 34 in 42, in sodba Splošnega sodišča z dne 11. marca 2009 v zadevi TF1 proti Komisiji, T-354/05, ZOdl., str. II-471, točki 35 in 48). Vendar je za to vrsto zadev objava v *Uradnem listu Evropske unije* izrecno določena v členu 26 Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena [108 PDEU] (UL L 83, str. 1). V obravnavanem primeru se z nobeno določbo ne zahteva objava izpodbijane odločbe v *Uradnem listu Evropske unije*, naj bo to v obliki kratkega obvestila ali celotne različice. Nasprotno, iz Uredbe št. 1907/2006 izhaja, da se dopolnjen seznam kandidatnih snovi objavi izključno na spletu.
- 38 Četrtrič, v nasprotju s trditvami tožečih strank dejstvo, da se člen 102(1) Poslovnika ne uporablja za objave, ki so glede na pravo Unije predvidene izključno na spletu, ne pomeni njune diskriminacije ali samovoljnega obravnavanja. Dejanski in pravni položaj, v katerem je oseba po objavi akta v *Uradnem listu Evropske unije*, namreč ni primerljiv s položajem, v katerem je ta oseba po objavi akta izključno na spletu (glej točko 35 zgoraj). Poleg tega upoštevanje datuma objave izpodbijane odločbe na spletnem mestu ECHA kot datuma objave v smislu člena 263, šesti odstavek, PDEU zagotavlja

enako obravnavanje vseh zainteresiranih strani, saj vsem omogoča enak izračun roka za vložitev tožbe zoper to odločbo (glej v tem smislu zgoraj v točki 37 naveden sklep Air Bourbon proti Komisiji, točka 44). Razlike pri izračunu roka za vložitev tožbe med objavo v *Uradnem listu Evropske unije* in objavo na spletu so prav tako v vsakem primeru upravičene zaradi značilnosti objave na spletu (glej točko 35 zgoraj).

39 To pomeni, da je treba rok za vložitev tožbe zoper izpodbijano odločbo, ki je bila objavljena 30. marca 2010, računati od 31. marca 2010 v skladu s členom 101(1)(a) Poslovnika. Dvomesečni rok se je iztekel 30. maja 2010, ker se v skladu s členom 101(1)(b) Poslovnika rok, določen po mesecih, izteče s pretekom tistega dne v mesecu, ki se po svoji številki ujema z dnem, ko je nastopilo dejstvo ali je bilo opravljeno dejanje, od katerega je začel rok teči (glej v tem smislu sklep Sodišča z dne 17. maja 2002 v zadevi Nemčija proti Parlamentu in Svetu, C-406/01, Recueil, str. I-4561, točka 17). Ob upoštevanju desetdnevnega roka zaradi oddaljenosti, ki ga je treba na podlagi člena 102(2) Poslovnika prišteti procesnim rokom, se je rok za vložitev tožbe iztekel 9. junija 2010.

40 To pomeni, da je bila ta tožba, vložena 10. junija 2010, vložena prepozno.

41 Ker sta tožeči stranki navedli, da so tožbe zoper odločbe ECHA nekaj novega in da glede izračuna roka za vložitev tožb zoper navedene odločbe, objavljene na spletu, ni obstoječe sodne prakse, s čimer sta se skušali na svojo napačno razlago določb Poslovnika, ki so upoštevne v obravnavanem primeru, sklicevati kot na opravičljivo zmoto, je treba navesti, da je iz spisa razvidno, da je po mnenju tožečih strank objava izpodbijane odločbe na spletnem mestu ECHA objava v smislu člena 263, šesti odstavek, PDEU. Zmota tožečih strank je torej temeljila na napačni razlagi bodisi člena 102(2) Poslovnika bodisi člena 101(1) navedenega poslovnika, ki se nanaša na

izračun roka za vložitev tožbe. Razlaga teh določb ni posebej zapletena, tako da tožečima strankama ni mogoče priznati opravičljive zmote, ki bi upravičila odstopanje od uporabe teh predpisov (glej v tem smislu zgoraj v točki 39 naveden sklep Nemčija proti Parlamentu in Svetu, točka 21).

- 42 Sicer pa tožeči stranki nista niti dokazali niti se nista sklicevali na nepredvidljive okoliščine ali višjo silo, da bi lahko sodišče Unije odstopalo od zadevnega roka na podlagi člena 45, drugi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije.
- 43 Iz navedenega izhaja, da je treba tožbo zavreči kot nedopustno, ne da bi bilo treba preučiti še druge ugovore nedopustnosti, ki sta jih navedli ECHA in Komisija.

Stroški

- 44 V skladu s členom 87(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Poleg tega v skladu z odstavkom 4 tega člena države članice in institucije, ki se kot intervenientke udeležijo postopka, nosijo svoje stroške.
- 45 Tožeči stranki nista uspeli, zato se jima v skladu s predlogi agencije ECHA naložijo njihovi stroški in stroški agencije ECHA. Kraljevina Nizozemska in Komisija nosita svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (sedmi razširjeni senat)

sklenilo:

- 1. Tožba se zavrže kot nedopustna.**
- 2. Polyelectrolyte Producers Group GEIE (PPG) in SNF SAS se naloži plačilo lastnih stroškov in stroškov, ki jih je priglasila Evropska agencija za kemikalije (ECHA).**
- 3. Kraljevina Nizozemska in Evropska komisija nosita svoje stroške.**

V Luxembourg, 21. septembra 2011.

Sodni tajnik
E. Coulon

Predsednik
A. Dittrich